

Les dones i la maratón

Sovint ens lamentem -jo el primer- de la minsa participaci3 de les dones en les curses a casa nostra.

M'afanyo a dir que no és pas una crítica ni molt menys. No pot ser-ho -només faltaria!- perquè és una realitat determinada per molts factors (culturals, laborals, etc...) que "condemnen" a la dona a casa més que a ningú, impedit-li entrenar suficientment i per tant participar.

Però veta-ho aquí que esbrinades les dades de la recent maratón, hi ha una dada que convida a l'optimisme, i em ve molt de gust posar-la de manifest.

En conjunt, els participants arribats a la meta el dia 1 de març a Barcelona han estat del 10% més que l'any passat, però el nombre de corredores espanyoles (la gran majoria catalanes), va augmentar en un 21%.

A propòsit d'aquest espectacular augment, em sembla escaient observar l'evoluci3 que ha experimentat la participaci3 de les dones al llarg dels anys en aquesta prova, des de la primera que es va celebrar fins a l'actualitat. Com diuen alguns, per entendre i valorar el present s'ha de saber d'on venim.

<u>Any:</u>	<u>2009</u>	<u>2000</u>	<u>1990</u>	<u>1980</u>	<u>1978</u>
Catalanes i resta Estat:	213	85	74	20	3
Estrangeres:	666	72	35	0	0
Total:	879	157	109	20	3

Com molts, soc dels que em sap molt greu la diferència proporcional que existeix entre ambd3s gèneres en les curses -i en especial en la maratón- en comparaci3 a altres països. En bona part (un altre dels factors) es degut a que som hereus d'un passat on la dona no comptava per al esport (només cal recordar que durant molts anys del franquisme els va estar prohibit practicar atletisme). Però deixant a banda l'aspecte de la proporci3 perquè aquest és un altre tema, i mirant-ho fredament, cal ser força optimistes vers el futur. L'evoluci3 i l'aconseguit és tota una fita que ha de servir per sentir-nos orgullosos; en especial elles.

Miquel Pucurull
22/03/2009